

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členiek senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: **E. D. P. D. N. A. C.**, X. M. S., W., D. X., U., zastúpeného JUDr. E. B., advokátkou so sídlom T. X., B., proti žalovanému: **Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky**, so sídlom Jána Švermu 43, Banská Bystrica, za účasti: T. A., B. X., S., K., Š., zastúpený Ing. Ľ. P., P. B., a.s., H. X., B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MOZ 834512 II/57-2009 zo dňa 9. apríla 2009, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 1Scud/9/2009-90 zo dňa 3. februára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 1Scud/9/2009-90 zo dňa 3. februára 2010, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 3. februára 2010 č.k. 1Scud/9/2009-90 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MOZ 834512 II/57-2009 zo dňa 9. apríla 2009, ktorým bol v administratívnom konaní zamietnutý rozklad a potvrdené rozhodnutie prvostupňového orgánu č. MOZ 834512 N/155-

-2007/Su zo dňa 8. júna 2007, ktorým tento zamietol námietky žalobcu proti priznaniu ochrany zverejnenej medzinárodne zapísanej ochrannej známke č. X. „TEFEX“ pre územie Slovenskej republiky, majiteľa T. A., Š..

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že po preskúmaní veci a postupu správneho orgánu dospel k záveru, že žalovaný postupoval a rozhodol v súlade so zákonom, keď vzhľadom na predmet správneho konania posudzoval možnú zameniteľnosť zverejnenej ochrannej známky a namietanej ochrannej známky, pričom možnú zameniteľnosť posúdil komplexne z hľadiska všetkých aspektov. Vyjadril súhlas s názorom žalovaného, že prihlasovaná ochranná známka nie je na základe vyhodnotenia vykonaného komplexného posúdenia zameniteľná s namietanou ochrannou známkou. Stotožnil sa s argumentáciou žalovaného, ako aj s dôvodmi konštatovanej nezameniteľnosti prihlásenej ochrannej známky a namietanej ochrannej známky.

Konštatoval, že posúdenie otázky zameniteľnosti patrí do správnej úvahy žalovaného a súd v zmysle ust. § 245 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmava iba to, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, pričom správna úvaha predstavuje ponechanie možnosti správneho orgánu v rámci určitého tolerančného pásma formulovať svoje závery autonómne. Relevantnými pre zrušenie rozhodnutia súdom by boli zistené zjavné logické rozpory v úsudku správneho orgánu, resp. porušenia základných pravidiel správneho konania, preto súd vo veciach rozhodovania o námietkach proti prihlásenej ochrannej známke z hľadiska posudzovania zameniteľnosti nemôže nahrádzať správne uváženie, na základe ktorého rozhodol správny orgán. Ďalej uviedol, že súd sa v rámci preskúmvavej činnosti podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zameriava len na to, či skutkové okolnosti, z ktorých pri voľnej úvahe správny orgán vychádzal, boli zistené správnym procesným postupom a či právny následok založený rozhodnutím nie je v rozpore so zákonom, či rozhodnutie bolo z hľadiska aplikovanej právnej úpravy logické a z hľadiska hodnotenia dôkazov úplné. Nakoľko posudzovanie zameniteľnosti je otázka skutková, o ktorej rozhoduje správny orgán, hodnotenie skutkových otázok sa realizuje prostredníctvom vlastnej úvahy správneho orgánu. Krajský súd posudzoval, či správny orgán vyhodnotil všetky relevantné dôkazy ohľadom skutkových otázok komplexne, či je ich hodnotenie logické, ako aj či v úsudku správneho orgánu sa nenachádzajú zjavné logické rozpory. Vyslovil, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia prvostupňového vyplýva, že jednotlivé zohľadňované aspekty posudzo-

vania zameniteľnosti boli podrobne argumentačne vyhodnotené. Vzhľadom na vyššie uvedené nepovažoval súd za potrebné opätovne hodnotiť skutkové otázky a argumentačne odôvodňovať vecnú správnosť preskúmaného rozhodnutia s poukazom na vizuálne, fonetické a sémantické podobnosti porovnávaných označení, vrátane celkového dojmu, ktoré označenia vyvolávajú.

S prihliadnutím na rozsah a dôvody uvedené v žalobe zameral súd prvého stupňa preskúmaciu činnosť najmä na preskúmanie záveru žalovaného ohľadom zistenej nezameniteľnosti porovnáwanej prihlásenej ochrannej známky a namietanej ochrannej známky a na postup žalovaného pri aplikácii ust. § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach (ďalej len „zákon č. 55/1997 Z.z.“) vo vzťahu k tvrdenej vade v konaní žalovaného zo strany žalobcu ohľadom skutočnosti, že ak žalovaný na jednej strane pripustil určitú mieru podobnosti ochranných známk, mal povinnosť zaoberať sa aj podobnosťou alebo zhodnosťou dotknutých tovarov.

Krajský súd poukázal na závery žalovaného vyplývajúce z odôvodnenia jeho rozhodnutia, že žalovaný pri porovnávaní známk pokladal porovnávané známky za vizuálne podobné v určitej miere a rovnako z fonetického hľadiska ich považoval za podobné v určitej miere, pričom však žalovaný konštatoval, že v predmetnom konaní nie je prípadná podobnosť či zhodnosť tovarov smerodajná, lebo aj keď má orgán rozhodujúci o rozklade na zreteli zhodné tovary, ako napríklad rôzne kuchynské potreby a nádoby pre prípravu jedál, považoval predmetné ochranné známky za nezameniteľné do takej miery, že ani prípadná zhodnosť tovarov nebude vyvolávať riziko zámény porovnávaných ochranných známk.

Ďalej uviedol, že ust. § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 55/1997 Z.z. upravuje dve situácie, a to jednak, keď prihlásené označenie je zhodné s ochrannou známkou so skorším právom prednosti, ak je táto ochranná známka zapísaná pre podobné tovary alebo služby a jednak, keď prihlásené označenie je zameniteľné s ochrannou známkou, ktorá je zapísaná pre rovnaké alebo podobné tovary alebo služby. Pokladal za zřejmé, že v danom prípade sa nejedná o zhodné ochranné známky, preto sa zamerl na posudzovanie námietok z hľadiska druhej situácie, kde sa predpokladá splnenie dvoch kumulatívnych podmienok, ktorými sú zameniteľnosť prihláseného označenia s namietanou ochrannou známkou a zápis pre rovnaké alebo podobné tovary alebo služby. Stotožnil sa so stanoviskom žalovaného, že ak nie je splnená prvá z podmienok, t.j. nie je zistená zameniteľnosť, je bezvýznamné zaoberať sa druhou

podmienkou, a to či ochranná známka je zapísaná pre rovnaké alebo podobné tovary alebo služby. Zaoberať sa otázkou podobnosti alebo zhodnosti tovarov alebo služieb by bolo relevantné len v tom prípade, pokiaľ by žalovaný konštatoval zameniteľnosť prihlásenej ochrannej známky s namietanou ochrannou známkou, resp. aspoň istý stupeň zameniteľnosti. Zdôraznil skutočnosť, že aj keď úrad pripustil, resp. v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že porovnávané známky sú vizuálne a foneticky podobné v určitej miere, uvedené nemožno zamieňať so záverom o prípadnej zameniteľnosti porovnávaných ochranných známk, keď zameniteľnosť ako taká je výsledkom posudzovania-porovnávania kolidujúcich známk z hľadiska komplexného hodnotenia viacerých aspektov, pričom vizuálne a fonetické hľadisko sú len jedným z týchto aspektov. Preto sa súd priklonil k stanovisku žalovaného, že je potrebné zohľadniť aj ďalšie odlišujúce prvky, ktoré spôsobujú rozdielne vnímanie porovnávaných označení a v podstate v rámci komplexného hodnotenia tieto odlišujúce prvky ako kritériá posudzovania prevažujú nad tými prvkami, ktoré spôsobujú podobnosť v určitej miere. Žalovaný síce konštatoval podobnosť porovnávaných známk v určitej miere z fonetického a vizuálneho hľadiska, avšak táto podobnosť je nízka na to, aby v konečnom dôsledku vyvolala zameniteľnosť, čo predstavuje jednu z kumulatívnych podmienok uplatneného námietkového titulu podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 55/1997 Z.z. Vyslovil, že ak je zameniteľnosť vylúčená, potom ani prípadná zhodnosť tovarov nebude vyvolávať riziko zámery porovnávaných ochranných známk.

Prvostupňový súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovaný upustil od posudzovania prípadnej zhodnosti či podobnosti tovarov, nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že túto otázku vyhodnocoval a zaujal k nej také stanovisko, že prípadná podobnosť čo zhodnosť tovarov nie je smerodajná vzhľadom na to, že považuje predmetné ochranné známky za nezameniteľné. V spojení s konštatovanou nezameniteľnosťou zdôraznil, že ani prípadná zhodnosť tovarov nebude za danej situácie vyvolávať riziko zámery porovnávaných ochranných známk, z čoho vyvodil, že žalovaný sa zaoberal aj vzťahom medzi zisteným stupňom zameniteľnosti a k tomu prislúchajúcou prípadnou zhodnosťou či podobnosťou tovarov. Zo záveru žalovaného je podľa krajského súdu zrejmé, že nezameniteľnosti priznal takú mieru, že ani prípadná zhodnosť tovarov nebude vyvolávať riziko zámery porovnávaných ochranných známk. Z uvedeného vyvodil, že žalovaný sa zaoberal vzájomnou súvislosťou medzi zisteným stupňom zameniteľnosti (konštatoval nezameniteľnosť) a s tým súvisiacou zhodnosťou či podobnosťou tovarov. Nepokladal za potrebné

posudzovať mieru podobnosti tovarov, nakoľko žalovaný vylúčil zámenu aj pri zhodnosti tovarov.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného je podľa prvostupňového súdu v súlade aj s rozhodnutiami Európskeho súdneho dvora (ďalej len „ESD“), keď žalovaný pri celkovom posúdení pravdepodobnosti zámeny z hľadiska vizuálnej, fonetickej a sémantickej podobnosti kolidujúcich označení zohľadnil celkový dojem, ktorý vyvolávajú, pričom zbral do úvahy predovšetkým ich rozlišujúce a prevažujúce prvky (rozsudok súdu I. stupňa vo veci T-292/01 bod 47). V danom prípade žalovaný po vyhodnotení jednotlivých aspektov dospel k záveru, že neexistuje zameniteľnosť porovnávaných ochranných známk, v dôsledku čoho konštatoval, že neexistuje riziko zámeny porovnávaných ochranných známk ani v prípade zhodnosti tovarov. Poukázal na obdobný názor Európskeho súdneho dvora podľa rozsudku ESD C-106/03, keď tento po posúdení, že neexistuje akákoľvek podobnosť medzi skoršou ochrannou známkou a ochrannou známkou, ktorá je predmetom prihlášky, rozhodol, že neexistuje pravdepodobnosť zámeny bez ohľadu na stupeň zhodnosti alebo podobnosti dotknutých tovarov alebo služieb. Citovaný rozsudok tiež uvádza, že ide o kumulatívne podmienky a v prípade, ak čo i len jedna z nich nie je splnená, nemôže existovať pravdepodobnosť zámeny. Napokon vyslovil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade aj s rozsudkom ESD C-39/97 C., ktorý zakotvil zásadu, v zmysle ktorej menší stupeň podobnosti výrobkov môže byť kompenzovaný väčšou podobnosťou ochranných známk a naopak, nakoľko žalovaný po vykonaní komparatívnej analýzy oboch ochranných známk z vizuálneho, fonetického a sémantického hľadiska, vrátane celkového dojmu dospel k záveru, že porovnávané ochranné známky považuje za nezameniteľné (odlišujúce sa, rozdielne, t.j. priradil im minimálny stupeň podobnosti), k čomu priradil aj prípadnú zhodnosť tovarov (t.j. maximálny stupeň podobnosti výrobkov).

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 1Scud/9/2009-90 zo dňa 3. februára 2010 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného MOZ 834512 II/57-2009 zo dňa 9. apríla 2009 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Podané odvolanie odôvodnil v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že rozhodnutie žalovaného trpí logickými rozpormi, nakoľko žalovaný na jednom mieste tvrdí, že porovnávané ochranné známky sú „v určitej miere vizuálne i foneticky podobné“, následne však tieto ochranné známky

označuje za úplne nezameniteľné. Vyjadril súhlas s tvrdením žalovaného, že vzájomnú zameniteľnosť predmetných označení je potrebné hodnotiť komplexne s prihliadnutím ku všetkým relevantným aspektom takéhoto hodnotenia, avšak práve s ohľadom na požadovanú komplexnosť nie je možné odmietnuť význam istej miery vizuálnej a fonetickej podobnosti iba poukazom na to, že sémanticky sú porovnávané označenia rozdielne. Uviedol, že absenciu sémantickej podobnosti nie je možné z hľadiska výsledného dojmu, ktorým predmetné označenia pôsobia, chápať ako jedinú určujúcu, a v rovnakej miere treba zohľadniť aj určitú vizuálnu a fonetickú podobnosť, ktorú týmto označeniam priznal sám žalovaný vo svojom druhostupňovom rozhodnutí.

Ohľadom otázky nutnosti posúdenia zhodnosti, resp. podobnosti tovarov a služieb poukázal na ust. § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 55/1997 Z.z., z ktorého podľa názoru žalobcu jednoznačne vyplýva, že zákonodarca pripisuje zhodnosti resp. podobnosti tovarov a služieb chránených porovnávanými ochrannými známkami významnú úlohu. Žalobca mal za to, že zhodnosťou, resp. podobnosťou týchto tovarov alebo služieb je podmienené, aká miera vzájomnej podobnosti samotných označení bude potrebná pre vyvodenie záveru o tom, že označenie nemožno uznať za ochrannú známku. Pokiaľ sú tovary alebo služby predmetných označení zhodné alebo veľmi podobné, postačí, ak je neskoršie prihlasované označenie zameniteľné s ochrannou známkou so skorším právom prednosti v menšej miere. Naopak, ak sú tovary alebo služby menej podobné, vyžaduje sa, aby neskoršie označenie bolo s takouto ochrannou známkou zameniteľné vo väčšej miere. Zdôraznil, že v znení citovaného ustanovenia sa výslovne uvádza, že Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) má predmetné vlastnosti označení a nimi chránených tovarov a služieb „zistiť“, preto považoval za nesprávne, ak sa žalovaný vo svojom rozhodnutí otázkou zhodnosti, resp. podobnosti tovarov a služieb vôbec nezaoberal. Preto podľa žalobcu nie je na mieste pokladať zlučovaciu spojku „a“ v znení citovaného ustanovenia výlučne za kumuláciu podmienok pre zápis ochrannej známky do registra s tým, že pri nesplnení jednej z týchto podmienok sa ďalšia podmienka neposudzuje bez ďalšieho, ide totiž rovnako o kumuláciu okolností, ktoré musí úrad pri zisťovaní dôvodov pre odmietnutie zápisu ochrannej známky do registra zohľadniť a preskúmať. Vzhľadom na uvedené sa žalovaný podľa názoru žalobcu dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci a takisto procesného pochybenia, ktoré malo za následok nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.

Opätovne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev zo dňa 29. septembra 1998 (C-39/97 Canon Kabushiki Kaisha v. Metro-Goldwyn-Mayer Inc.), z ktorého podľa žalobcu jasne vyplýva, že pre objektívne posúdenie zameniteľnosti označení je potrebné ich hodnotiť vo vzájomnej súvislosti s podobnosťou tovarov a služieb a nie oddelene. Pri zhodnosti tovarov a služieb chránených predmetnými označeniami tak môže zameniteľnosť spôsobiť aj pomerne nižší stupeň podobnosti označení z vizuálneho, fonetického či sémantického hľadiska. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný sám pripustil, že porovnávané označenia sú do istej miery vizuálne a foneticky podobné, preto sa mal tým dôslednejšie venovať aj porovnaniu zhodnosti, resp. podobnosti nimi chránených tovarov a túto zohľadniť pri výslednom hodnotení nebezpečenstva zámény.

Podotkol, že súd prvého stupňa za dôvod relevantný pre zrušenie napadnutého rozhodnutia súdom označil aj porušenie základných pravidiel správneho konania, v súvislosti s čím žalobca poukázal na ust. § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), v ktorom sa uvádza, že rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vo vzťahu k uvedenému žalobca spôsobil, akým sa žalovaný vysporiadal s posúdením zhodnosti predmetných tovarov, spočívajúcim v jednej vetou formulovanom odkaze na to, že prípadná podobnosť či zhodnosť tovarov nebude za danej situácie smerodajná, nepovažoval za „podrobné argumentačné vyhodnotenie jednotlivých zohľadňovaných aspektov posudzovania zameniteľnosti“. Doplnil, že slovné spojenie „prípadná podobnosť či zhodnosť“ nedáva odpoveď na otázku, či dané tovary sú alebo nie sú podobné, resp. zhodné.

Namietal aj záver krajského súdu, že zaoberať sa otázkou podobnosti alebo zhodnosti tovarov alebo služieb by bolo relevantné len v prípade, pokiaľ by úrad konštatoval zameniteľnosť prihlásenej ochrannej známky s namietanou ochrannou známkou, resp. aspoň istý stupeň zameniteľnosti, v nadväznosti na ktorý poukázal na znenie ust. čl. 4 ods. 1 písm. b/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES zo dňa 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk, ktoré za dôvod zamietnutia alebo vyhlásenia neplatnosti ochrannej známky považuje situáciu „ak existuje z dôvodu totožnosti alebo podobnosti so skoršou ochrannou známkou a totožnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa ochranná známka vzťahuje, pravdepodobnosť zámény na strane verejnosti, vrátane pravdepodobnosti asociácie so skoršou ochrannou známkou“. Z uvádzaného vyvodil, že nebezpečenstvo zámény (teda zameniteľnosť)

je koncept tvorený dvoma rovnocennými zložkami – podobnosťou (totožnosťou) ochranných známk a podobnosťou (totožnosťou) ich tovarov alebo služieb. Tento výklad podľa žalobcu podporuje aj rozhodovacia prax Súdneho dvora Európskych spoločenstiev (poukazujúc na rozhodnutie vo veci C-39/97), a rovnako aj nový zákon č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach (ďalej len „zákon č. 506/2009 Z.z.“) v ust. § 7 písm. a/. Preto žalovaný nemohol dospieť k záveru o zameniteľnosti predmetných označení bez toho, aby porovnal aj výrobky, ktoré sú týmito označeniami chránené. S ohľadom na uvedené mal za to, že napadnutý rozsudok je v rozpore s európskym komunitárnym právom.

Ďalej podotkol, že pokiaľ ide o „prevažujúce prvky“, ktoré mal podľa krajského súdu žalovaný vziať do úvahy pri hodnotení zameniteľnosti predmetných označení, žalovaný v preskúmanom rozhodnutí uviedol, že nie je možné ignorovať skutočnosť, že sa známky zhodujú v počiatočnej časti „TEF“, ktorá počtom písmen prevláda v prípade napadnutej známky, v dôsledku čoho týmto ochranným známkam priznal istú mieru vizuálnej podobnosti. Avšak následne už tento prevažujúci zhodný prvok do úvahy nebral, keď odmietol akýkoľvek význam tejto vizuálnej podobnosti s poukazom na sémantickú odlišnosť. V konečnom dôsledku tak zhodnotil iba rozlišujúce prvky, a to bez ohľadu na výraznú identickú začiatočnú časť porovnávaných označení. Preto žalobca dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, následkom čoho je napadnuté prvostupňové rozhodnutie v rozpore s platnými právnymi predpismi a ustálenou judikatúrou ESD, týkajúcou sa posudzovania spornej otázky.

V závere odvolania uviedol, že krajský súd sa vo svojom rozhodnutí odvolával na rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-106/03, k čomu poznamenal, že predmetný rozsudok vychádzal z odlišného skutkového stavu veci, nakoľko ESD v ňom dospel k názoru, že medzi porovnávanými ochrannými známkami neexistuje akákoľvek podobnosť. V prejednávanej veci však bola takáto podobnosť medzi známkami žalovaným konštatovaná. Vzhľadom na uvedené žalobca považoval odkaz na označený rozsudok pre tento konkrétny prípad za irelevantný.

Dňa 14. júna 2010 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie označené ako Doplňujúce podanie žalobcu k jeho odvolaniu zo dňa 8. marca 2010, v ktorom žalobca poukázal na rozhodnutie Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (OHIM) č. 1645/2003 zo dňa 5. augusta 2003 vo veci námietok proti zápisu ochrannej známky „TEFLI“ do registra

ochranných známk Spoločenstva podaných žalobcom a založených na jeho zapísaných ochranných známkach „TEFLON“ (národných aj komunitárnych). Týmto rozhodnutím bola zamietnutá prihláška ochrannej známky „TEFLI“ na základe jej zameniteľnosti so skoršími ochrannými známkami „TEFLON-.“ žalobcu. V odôvodnení uvádzaného rozhodnutia OHIM okrem iného vychádzal zo skutočnosti, že verejnosť venuje väčšiu pozornosť začiatkom slov v porovnaní s ich ostatnými časťami, a že má len zriedka čas porovnávať ochranné známky priamo, v dôsledku čoho sa musí spoliehať na neúplný obraz zachovaný vo svojej mysli. V závere porovnania ochranných známk OHIM navyše v dôsledku odlišností len na konci označenia zhodnotil porovnávané označenia ako vizuálne podobné, pričom dospel k záveru, že podobnosť písomnej stránky je postačujúca na to, aby bolo konštatované nebezpečenstvo zámény. S ohľadom na uvedené žalobca opätovne zdôraznil, že identická a pritom nezvyčajná začiatočná časť „TEF-“, napadnutého a namietaného označenia v predmetnom prípade vo vzťahu k dotknutým výrobkom, ktoré sú zhodné, resp. veľmi podobné, má určujúci význam pre vnímanie označení priemerným spotrebiteľom, ako aj pre výsledný dojem, ktorý u takéhoto spotrebiteľa zanechá. Ďalej uviedol, že pri overovaní zámény sa OHIM opieral aj o názor, že nebezpečenstvo zámény sa zvyšuje s vyššou rozlišovacou spôsobilosťou skoršej ochrannej známky získanou v dôsledku svojej všeobecnej známosti na trhu, následkom čoho požíva takáto staršia ochranná známka komplexnejšiu ochranu. Mal za to, že začlenením tohto tvrdenia do odôvodnenia svojho rozhodnutia, priznal OHIM ochrannej známke „TEFLON“ status všeobecne známej známky na území Európskeho spoločenstva. Odkázal aj na podobné stanovisko Tureckého patentového ústavu, ktorý vo svojom rozhodnutí o námietkach žalobcu proti prihláške ochrannej známky „teflonex“ zo dňa 27. marca 2008 túto prihlášku zamietol na základe „celosvetovo všeobecne známych ochranných známk, na ktorých boli založené námietky“, pričom ide opäť o ochranné známky „TEFLON-.“.

Súčasne žalobca poukázal na rozhodnutie Dánskeho úradu pre patenty a ochranné známky o výmaze ochrannej známky „TEFLET-.“ z dôvodu nebezpečenstva jej zámény so skoršími ochrannými známkami „TEFLON-.“ žalobcu. V rozhodnutí bolo zdôraznené, že pri posudzovaní rozsahu ochrany ochrannej známky je treba vziať do úvahy silu ochrannej známky. Tá bola vyvodená z prítomnosti originálnych fantazijných slovných prvkov v ochrannej známke, avšak zároveň skutočnosť, že ochranná známka má reálny význam, nerobí známku autenticky slabou. V danom prípade bolo posúdenie ochranných známk „TEFLON-.“ ako silných založené na skutočnosti, že žalobca je vlastníkom značnej časti ochranných známk začínajúcich písmenami „TEFL-“, zapísaných do dánskeho registra.

Následne bola potvrdená tiež všeobecná známosť a zavedenosť týchto ochranných známk, v dôsledku čoho im bol priznaný rozšírený rozsah ochrany.

V závere podania žalobca poukázal na jeho korešpondenciu s majiteľom napadnutej medzinárodnej ochrannej známky (spoločnosťou T. A.), týkajúcou sa neoprávneného používania ochrannej známky žalobcu „TEFLON“ spoločnosťou T. A. na jej výrobkoch. Žalobca v tejto súvislosti upozornil na hodnotu ochrannej známky „TEFLON“ ako majetku podniku, do ktorej žalobca investoval značné finančné prostriedky, pokiaľ ide o jej propagáciu a reklamu a požadoval okamžité ukončenie používania tejto ochrannej známky na akýchkoľvek výrobkoch, obaloch či propagačných materiáloch spoločnosti T. A.. Zdôraznil, že označená spoločnosť v odpovedi priznala porušenie známkových práv žalobcu a bez ďalšieho súhlasila s prijatím opatrení navrhovaných žalobcom, z čoho je podľa žalobcu možné vyvodiť, že sám vlastní napadnutej ochrannej známky uznáva existenciu ochrannej známky „TEFLON“, ku ktorej má žalobca chránené práva. Z uvedenej korešpondencie žalobca vyvodil, že bezprostredne pred registráciou medzinárodnej ochrannej známky č. X. „TEFEX“ s prioritou od 8. septembra 2004, vlastní napadnutej ochrannej známky používal označenie „TEFLON“. Spoločnosť T. A. síce uznala porušenie žalobcových práv, za čo sa aj ospravedlnila, avšak následne sa rozhodla chrániť si označenie, ktoré je viac než podobné s ochrannou známkou „TEFLON“ žalobcu a zvolila štruktúru a kompozíciu svojho nového označenia tak, že prevzala počiatočnú časť „TEF“ ochrannej známky žalobcu, ktorá je pre spotrebiteľov vo vzťahu k dotknutým výrobkom netradičná a ľahko zapamätateľná v dôsledku vysokej rozlišovacej spôsobilosti a dobrého mena tejto ochrannej známky. Preto mal žalobca za to, že spoločnosť T. A. nekonala v dobrej viere, keď vediac, že používaním označenia „TEFLON“ porušuje známkové práva žalobcu, si zvolila a prihlásila označenie „TEFEX“ pre tie isté výrobky, pre aké používa a chráni žalobca svoju ochrannú známk „TEFLON“.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil a účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania. Vyslovil názor, že žalovaný v správnom konaní komplexne vyhodnotil zameniteľnosť ochranných známk so zohľadnením samotných ochranných známk ako aj tovarov k nim sa vzťahujúcim, a súčasne poukázal na to, že pri hodnotení zameniteľnosti samotných ochranných známk vzal do úvahy všetky jej aspekty a postupoval tak v súlade s ustanoveniami zákona č. 55/1997 Z.z. Vyjadril nesúhlas s tvrdením žalobcu ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci súdom, ktoré považoval

za účelové. Žalovaný ďalej uviedol, že z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný podrobne vyhodnotil predmetné ochranné známky z hľadiska ich vizuálnej, fonetickej a sémantickej podobnosti. Mal za to, že zo záveru odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného zároveň vyplýva, že žalovaný v konaní zohľadnil aj zhodné tovary vzťahujúce sa k porovnávaným ochranným známkam, keď uviedol, že aj keď má na zreteli zhodné tovary (napríklad rôzne kuchynské potreby), ani táto zhodnosť nebude vyvolávať nebezpečenstvo zámery porovnávaných ochranných známk. Zdôraznil, že vzhľadom na vyhodnotenie nebezpečenstva zámery porovnávaných ochranných známk pri zhodných tovaroch je potom zrejmé, že toto nebezpečenstvo nebude existovať ani v prípade tovarov, ktoré by boli posúdené len ako podobné. Za neopodstatnenú považoval aj námietku žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko za uvedené je v zmysle právnej teórie pokladaná situácia, keď správny orgán aplikuje na zistený skutkový stav veci nesprávny právny predpis, alebo že správne použitý právny predpis nesprávne interpretuje. Dodal, že ani k jednej z uvedených situácií v predmetnom prípade nedošlo, keďže žalovaný aplikoval správnu právnu normu (§ 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 55/1997 Z.z.) a súčasne bola táto právna norma správne interpretovaná. Skutočnosť, že druhostupňové rozhodnutie neobsahuje výslovné porovnanie (výslovný výpočet) tovarov vzťahujúcich sa k posudzovaným ochranným známkam nepokladal za nesprávnu interpretáciu právnej normy, ktorou by podľa žalovaného bola situácia, ak by vo svojom rozhodnutí tovary vôbec nezohľadnil, k čomu však v predmetnom prípade nedošlo. Zároveň podotkol, že žalobca v odvolaní neuvádza, aký vplyv by výslovné porovnanie tovarov mohlo mať na rozhodnutie vo veci samej, a taktiež neuviedol prečo by toto výslovné porovnanie mohlo priniesť pre žalobcu výhodnejšie rozhodnutie vo veci. Vyslovil názor, že z rozhodnutia žalovaného jednoznačne vyplýva, že zhodnosť resp. podobnosť tovarov nič nemení na závere žalovaného o neexistencii nebezpečenstva zámery posudzovaných ochranných známk.

Ďalej uviedol, že žalobca v podanom odvolaní k otázke nutnosti posúdenia zhodnosti, resp. podobnosti tovarov a služieb poukázal na znenie ust. § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 55/1997 Z.z. a ust. § 7 písm. a/ zákona č. 506/2009 Z.z. v nadväznosti na čl. 4 ods. 1 písm. b/ Smernice EP a Rady 2008/95/ES o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk, pričom ust. § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 55/1997 je odlišné od ust. § 7 písm. a/ zákona č. 506/2009 Z.z., práve čo sa týka otázky posúdenia pravdepodobnosti zámery na strane verejnosti. Doplnil, že pri posudzovaní námietok uplatnených podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 55/1997 Z.z. nebolo nevyhnutnou

podmienkou posúdenie podobnosti tovarov alebo služieb, ak žalovaný nekonštatoval na základe posúdenia vizuálnej, fonetickej a sémantickej podobnosti existenciu zameniteľnosti označení, keďže už prvá z podmienok, t.j. zameniteľnosť označení splnená nebola. Vzhľadom na uvedené žalovaný v rozhodnutiach ďalej len zdôraznil, že na hodnotenie nebezpečenstva zámeny nemá vplyv ani skutočnosť, ak by označenia boli použité na rovnakých alebo podobných tovaroch alebo službách. Dodal, že absencia výslovného porovnania tovarov alebo služieb neznamena, že žalovaný nezohľadňoval zhodnosť resp. podobnosť tovarov a služieb, avšak k výslovnému porovnaniu pristúpil len v konaniach, v ktorých zhodnosť alebo podobnosť tovarov alebo služieb mohla ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej. Ohľadom uvedeného poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžhuv/3/2008 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1Scud/21/2008-36.

Vo vzťahu k hodnoteniu vizuálnej, fonetickej a sémantickej podobnosti porovnávaných známk žalovaný odkázal na obsah vyjadrenia k žalobe zo dňa 14. júla 2009, pričom zdôraznil, že pri porovnaní ochranných známk zo sémantického hľadiska žalovaný v preskúvanom rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že pojem „teflon“ sa dostal do povedomia bežnej spotrebiteľskej verejnosti ako špeciálna povrchová úprava a teda spotrebiteľská verejnosť tento pojem dobre pozná a pripisuje mu konkrétny význam. Naopak pojem „tefex“ nemá v slovenskom jazyku žiadny konkrétny význam a preto bol tento pojem vyhodnotený ako označenie fantazijné vo vzťahu k zapísaným tovarom. Preto považoval za jednoznačné, že porovnávané ochranné známky sú sémanticky odlišné, čo má vplyv na celkové posúdenie zameniteľnosti označení. Doplnil, že pri posudzovaní vizuálnej podobnosti žalovaný v druhostupňovom rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že posudzované ochranné známky sú vizuálne podobné do určitej miery, avšak napriek vizuálnej zhode v slabike „TE“ resp. „TEF“ v porovnávaných ochranných známkach, spotrebiteľia nenadobudnú predstavu, že tovary označené porovnávanými známkami pochádzajú od jedného subjektu, resp. od ekonomicky prepojených výrobcov, pretože uvedená slabika (resp. slabiky) nie je prvkom, ktorý má rozlišovaciu spôsobilosť. Za nepravdivé pokladal tvrdenie žalobcu, že pri celkovom hodnotení zameniteľnosti ochranných známk nezohľadnil aj ich vizuálnu podobnosť, ktorú žalovaný vzal do úvahy, avšak vzhľadom na nízku rozlišovaciu spôsobilosť spoločného prvku „TE“ resp. „TEF“ a sémantickú odlišnosť predmetných ochranných známk vyhodnotil tieto ochranné známky ako celkovo nezameniteľné.

Vedľajší účastník konania v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici súhlasí a považuje ho za vecne správny. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vzal do úvahy všetky argumenty, ktoré doteraz predložil, ako i argumenty žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 7. apríla 2011 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Podľa ustanovení druhej hlavy (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Je potrebné zdôrazniť, že konanie o správnej žalobe je rozhodovaním o zákonnosti právoplatného správneho rozhodnutia. Nejde tu o pokračovanie v už skončenom správnom konaní.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 55/1997 Z.z. ochranná známka je akékoľvek označenie, ktoré možno graficky znázorniť a ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, písmená, číslice, kresby, tvar výrobku alebo jeho obal, prípadne ich vzájomné kombinácie spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby, zapísané do registra ochranných znáмок.

Podľa § 3a ods. 2 zákona č. 55/1997 Z.z. za zameniteľné sa považujú označenia alebo ochranné známky a za podobné sa považujú tovary alebo služby, ak taká zameniteľnosť alebo podobnosť vyvoláva nebezpečenstvo zámieny označení alebo ochranných znáмок, alebo tovarov, alebo služieb pochádzajúcich od rôznych osôb, alebo nebezpečenstvo vzniku mylnej predstavy o vzájomnej spojitosti s označením alebo s ochrannou známkou so skorším právom prednosti vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 55/1997 Z.z. za ochrannú známku nemožno uznať označenie, o ktorom Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky na základe námietok uplatnených podľa § 9 zistí, že je zhodné s ochrannou známkou so skorším právom prednosti, ak je táto ochranná známka zapísaná pre podobné tovary alebo služby alebo zameniteľná s ochrannou známkou, ak je táto ochranná známka zapísaná pre rovnaké alebo podobné tovary alebo služby.

Podľa § 40b ods. 3 zákona č. 55/1997 Z.z. úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi predložené alebo navrhnuté.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení sa za zameniteľné považujú označenia alebo ochranné známky, ak takáto zameniteľnosť môže vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti vyvolať nebezpečenstvo zámieny označenia alebo ochranných znáмок pochádzajúcich od rôznych subjektov alebo nebezpečenstvo vzniku mylnej predstavy o vzájomnej spojitosti s označením alebo ochrannou známkou so skorším právom prednosti. Pri posudzovaní zameniteľnosti označenia ochranných znáмок je predmetom hodnotenia jednak celkový dojem, ktorý označenie u spotrebiteľa môže vyvolať a ďalej jeho jednotlivé vizuálne, fonetické a sémantické podobnosti s ohľadom na prípadné farebné prevedenie, grafické usporiadanie, ako aj s ohľadom na dominantné prvky, pričom označenie alebo ochranné známky sa vždy porovnávajú v takej podobe, v akej sú prihlásené, resp. zapísané v registri ochranných znáмок. Z hľadiska vyvolávania celkového dojmu u spotrebiteľskej verejnosti

a vzniku mylnej predstavy je treba uviesť, že tieto vznikajú v zásade vtedy, ak majú označenia alebo ochranné známky rovnaký alebo podobný motív, teda že obsahujú zhodný alebo podobný prvok, grafickú úpravu alebo farebné prevedenie.

Zmyslom a účelom ochranných známok je tak rozlíšenie výrobkov a služieb rôznych výrobcov, resp. poskytovateľov, pričom zameniteľnosť nespočíva len v možnosti zámény jedného konkrétneho výrobku (služby) za iný, ale i v zameniteľnosti výrobcov (poskytovateľov) výrobkov (služieb) rovnakého druhu. Zameniteľnosť je nutné skúmať vždy z niekoľkých hľadísk, a to predovšetkým vizuálneho, fonetického a sémantického. Základným a rozhodujúcim kritériom pre posudzovanie zameniteľnosti známok označujúcich zhodné alebo podobné výrobky či služby je vždy hľadisko bežného spotrebiteľa, teda posúdenie, či známky sú natoľko odlišné (distinkatívne), že nemôžu u bežného spotrebiteľa vyvolať možnosť zámény a v tomto smere ho uviesť do omylu. Skúmanie podobnosti nemôže byť pritom založené len na formálnom porovnaní jednotlivých prvkov, ale musí sa zakladať na porovnaní známkových motívov stretávajúcich sa označení (pozri bližšie aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky zo dňa 23. júla 2008, č.k. 4As 90/2006-123, www.nssoud.cz).

Z obsahu predloženého spisového materiálu je nesporne preukázané, že žalobcom namietaná slovná ochranná známka č. X. „TEFEX“, prihlasovateľa T. A., B. X., S. K., Š., bola zverejnená vo vestníku Medzinárodného úradu Svetovej organizácie duševného vlastníctva dňa 2. decembra 2004 s dátumom medzinárodného zápisu dňa 8. septembra 2004, s právom prednosti odo dňa 30. augusta 2004 pre tovary zapísané v triede 8 a pre tovary v triede 21 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Slovná ochranná známka č. X. „TEFLON“ majiteľa E. D. P. D. N. A. C., W., D. X., U. (žalobcu) je zapísaná do registra odo dňa 17. apríla 1969 s právom prednosti od 1. augusta 1968 pre tovary v triedach 1, 2, 17, 21 a 22 toho istého medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

V súlade so závermi prvostupňového súdu i odvolací súd mal z predloženého spisového materiálu za to, že skutkový stav bol správnym orgánom náležite zistený a správne právne posúdený. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný vo veci rozhodol v súlade s vyššie uvedenými kritériami. Ani podľa odvolacieho súdu prihlasované označenie nie je na základe vykonaného komplexného zhodnotenia možné považovať za zameniteľné s namietanou ochrannou známkou. Pri posudzovaní zameniteľnosti z hľadiska fonetickej a vizuálnej

podobnosti bola žalovaným konštatovaná istá miera podobnosti, spôsobená identickou začiatočnou časťou „TEF-“, avšak zo sémantického hľadiska ich považoval za odlišné. Z hľadiska kritérií pre posúdenie zameniteľnosti je potrebné zohľadniť zaužívanosť pojmu „teflon“ v povedomí spotrebiteľa, ktorý spája pojem „teflón“ s látkou určitých vlastností používanou vo vzťahu k určitým tovarom v triede 8 a 21 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, taktiež brať do úvahy skutočnosti týkajúce sa použitia výraznej koncovky „-EX“ v napadnutej ochrannej známke, ako aj sémantickú rozdielnosť porovnávaných známk. Pri celkovom hodnotení zameniteľnosti odvolací súd zastáva názor, že nedochádza k riziku zámény porovnávaných známk „TEFLON“ a „TEFEX“ alebo tovarov takto označených a súčasne paralelné používanie predmetných ochranných známk nevyvoláva nebezpečenstvo vzniku mylnej predstavy o ich vzájomnej spojitosti v povedomí priemerného spotrebiteľa.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že podľa rozsudku Súdneho dvora Európskych spoločností zo dňa 29. septembra 1998 Canon Kabushiki Kaisha v. Metro-Goldwyn-Mayer Inc., C-39/97 nebezpečenstvo zámény pre verejnosť môže v zmysle čl. 4 ods. 1 písm. b/ smernice č. 89/104/EHS ku zblížovaniu zákonov členských štátov o ochranných známkach existovať, ak predmetné výrobky alebo služby majú rôzne miesta výroby. Naopak, existencia takéhoto nebezpečenstva je vylúčená, ak sa nejaví ako možné, aby verejnosť uverila, že výrobky alebo služby pochádzajú od rovnakého podniku, poprípade podnikov ekonomicky spojených. V danom prípade porovnávaných ochranných známk však z celkového dojmu označení nehrozí na trhu nebezpečenstvo ich priamej zámény alebo nebezpečenstvo vzniku mylnej predstavy o vzájomnej spojitosti medzi označeniami vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti aj rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport C-251/95, v ktorom bolo konštatované, že čisto asociatívne myšlienkové spojenie, ktoré by bolo mohlo vo verejnosti vyvolať dojem o zhodnosti zmyslového obsahu oboch známk, samo o sebe nepredstavuje nebezpečenstvo, že by známka bola so staršou známkou myšlienkovy spojená. Nebezpečenstvo myšlienkového spojenia podľa názoru súdu nie je alternatívou k pojmu nebezpečenstva zámény, ale slúži len na to, aby presnejšie určilo jeho rozsah. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s týmto názorom v plnej miere stotožnil.

Ohľadom vyššie uvedeného rozhodnutia Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu odvolací súd dodáva, že toto nie je možné uplatniť pre posudzovaný prípad vzhľadom na odlišný skutkový a právny stav.

Odvolačnú námietku žalobcu, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje porovnanie tovarov a služieb zapísaných pre namietanú ochrannú známku s tovarmi a službami prihlásenými pre zverejnenú ochrannú známku, považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za neodôvodnenú, a to aj s ohľadom na rozsudok Mestského súdu v Prahe zo dňa 11. apríla 2007, č.j. 9 Ca 212/2005-64, ktorým rozhodol, že prekážkou brániacou zápisu prihlasovaného označenia do registra ochranných známk je existencia pravdepodobnosti zámeny na strane verejnosti, ktorá je daná len pri kumulatívnom splnení dvoch zákonom stanovených podmienok, ktorými sú jednak zhodnosť či podobnosť prihlasovaného označenia so staršou ochrannou známkou, a jednak zhodnosť alebo podobnosť výrobkov či služieb, na ktoré sa prihlasované označenie a namietaná staršia ochranná známka vzťahujú. Ak teda správny orgán dospeje k záveru, že prihlasované označenie nie je zhodné so staršou ochrannou známkou namietateľa, ani jej nie je podobné, nemusí ďalej skúmať zhodnosť či podobnosť výrobkov či služieb, na ktoré sa obe označenia vzťahujú, pretože ani ich prípadne zistená zhodnosť či podobnosť by (sama o sebe) nebola prekážkou zápisu prihlasovaného označenia do registra ochranných známk.

Z týchto dôvodov aj odvolací súd zhodne s názorom prvostupňového súdu dospel k záveru, že prihlasované označenie nie je s namietanou ochrannou známkou zameniteľné, a preto môže byť zapísané v registri aj na podobné alebo zhodné tovary. K tomu, aby žalobca mohol byť v danom prípade úspešný, musela by byť súčasne splnená podmienka zameniteľnosti, aj podmienka zhodnosti alebo podobnosti tovarov, čo však v danom prípade zistené ani preukázané nebolo.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a námietky v ňom uvedené sú skutkovo i právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov, na základe čoho tento podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. apríla 2011

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská